

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De consilio & admonitione bona. cap. lxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A De negotiorum angustia & distractione. CAP. LXXIIII.

MNIS vita impij in cura est. Peccanti dedit distractionē. *Iob. 15. Eccl.*
 Molestiam animi & hallucinationem morte amariores inuenio.

Fili, non in multis sint actiones tuæ. Si eas multiplicaueris, *Eccl.*
 non eris innocēs. Qui operum conductionem persequitur, incidet in lites. Cor durum grauabitur laboribus. Vix
 riptetur negotiator à delicto. Qui alienæ liti præest, est tanquam qui tenet caudam canis.

B Inter ea, quæ animum distrahunt, ac mundanis occupationibus distinent, fieri non potest, ut quisquam spem, laborem, rerum diuinarum meditationem atque orationem consequatur. *Basil.*

Quemadmodum sordidum speculum imaginum species excipere nequit: sic nec anima huiusce vitæ curis affixa, ac vitii ex carnis affectu manantibus obscurata, diuinas illuminationes suscipere non potest. *Epist. 1. simile.*

Vt oculus, qui continuo circumagitur, ac nunc quidem in obliqua fertur, nunc autem sursum deorsumque identidem conuertitur, id quod sibi propositum est, perspicue cernere nequit, verum ipsius aciem in id quod cernit, defixam esse oportet, siquidem id euidenter conspexitur est: sic etiam fieri non potest, ut mens humana, innumeris mundi distracta, veritatem liquido prospiciat. *simile.*

C Nautæ & gubernatores nihil non agunt, ut mare traiciant, atque ad portum perueniant. Nos contra id obnixo studio contendimus, ut in negotiorum huiusce vitæ fluctibus ac tempestate iactemur: quippe qui in foro ac tribunalibus perpetuo versemur. *Chryf. Dissimile.*

In perturbatam & sollicitam mentem, nec proba vlla cogitatio, nec Dei gratia subit. Perfecta anima est sollicitudine vacare: impia autem, curis confici. Etenim de perfecta anima dictum est, quod lilium sit in medio spinarum. Hoc autem animi securitatem tranquillitatemque significat. Nam etiam in Euangelio lilium animam à curis liberam designat. Non laborant, inquit, neque nent: & tamen maiore, quam Salomon, gloria conuicta sunt. *Theotimi. Cant. 2. Mat. 6. Iob. 15.*

D De ijs autem qui corporeis rebus multum curæ impendunt, ait Scriptura, Omnis impij vita in cura est. Si quidem impium profectò est totam vitam in corporeis curis consumere, nec de futuris studij quicquam præ se ferre.

Qui in croceis nutriebantur, amplexantur stercora, inquit in Lamentationibus Hieremias. Etenim cum in præclaris atque ardentibus cogitationibus requiescimus, in croceis educamur. At cum in terrenis negotijs volutamur, tum demum stercoreibus vestimur. *Thren. 4.*

Qui quaternis pedibus ingreditur, prorsus impurus est. Quaternis autem ingreditur, qui in sensilibus negotijs fiduciam ponit, atque in eorum occupatione principem animæ partem inuoluit.

E Quemadmodum qui vinculis astricti sunt, egrè incedunt: sic qui huic vitæ impliciti tenentur, virtutis curriculum purè ac plenè perficere nequeunt. *simile.*

De his qui frequenter in alienas domos commeant. CAP. LXXV.

DOLIVM pertusum aliena domus. Pes fatui facilis in domum proximi: & homo peritus confundetur à persona potentis. *Eccl. 10.*

De consilio, & admonitione bona. CAP. LXXVI.

VI me audierit, absque terrore requiescet: & abundantia perfruetur, timore malorum sublato. Fili, ne obliuiscaris legis meæ: & præcepta mea *Pro. 1. 3.*

cor tuum custodiat. Longitudinem enim dierum, & annos vitæ, & pacem appo-
nent tibi. Fili, ne deficias: serua consilium meum & cogitationem: vt viuat ani-
ma tua, & gratia sit collo tuo, & sanitas carni tuæ, & cura ossibus tuis. Tu enim am-
bulabis fiducialiter in via tua, & pes tuus non impinget. Si dormieris, non time-
bis: quiesces, & suavis erit somnus tuus. Non pauebis repentino timore: & irru-
entes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit à latere tuo: & custodiet pedem
tuum, ne capiaris.

De consilio & admonitione mala.

CAP. LXXVII.

Iob. 2.

ULTO autem exacto tempore dixit ad Iob vxor eius: Vsq-
quò tolerabis, dicens, Ecce expecto adhuc paulum temporis
spè salutis meæ? Ecce deleta est memoria tua de terra. Filij tui,
& filia, ventris mei dolores, quos in vanum laboravi cū arum-
nis. Tu autem sedes in stercore vermium, pernòctans sub dio.
Et ego vaga & famula, locum ex loco, & domum ex domo
prateriens, expectans Solem quando occidat, vt requiescam à
laboribus & doloribus, qui me nunc premunt. At dic aliquod verbum aduersus
Dominum, & morere. Ille autem intuitus eam, dixit: Quasi vna de stultis mu-
lieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Domini, mala quare non susti-
neamus?

Pro.

Malus obtemperabit linguis iniquorum. Fili, non te apprehédât consilium
malum: Fili, si te lactauerint peccatores, ne acquiescas eis. Si dixerint, Veni no-
biscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra infontem frustra:
deglutiamus eum sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendentem in
lacum. Omnem substantiam pretiosam reperiemus, implebimus domos nostras
spoliis. Sortem mitte nobiscum, marsupium vnum sit omnium nostrum. Fili mi,
ne ambules cum eis: prohibe pedem tuum à semitis eorum. Pedes enim illorum
ad malum currunt, & festinant, vt effundant sanguinem. Frustrà autem iacitur
rete ante oculos pennatorum.

2. Reg. 10.

Factum est autem post hæc, vt moreretur rex filiorum Ammon, & regnauit
Hanon filius eius pro eo. Dixitque Dauid, Faciam misericordiam cum Hanon
filio Naas, sicut fecit pater eius mecum misericordiam. Misit ergo Dauid, conso-
lans eum per seruos suos super patris interitu. Cùm autem venissent serui Dauid
in terram filiorum Ammon, dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon
dominum suum, Putas quòd propter honorem patris tui miserit Dauid ad te
consolatore: & non ideo vt inuestigaret & exploraret ciuitatem, & euerteret eam?
Tulit itaque Hanon seruos Dauid, rasitque dimidiam partem barbæ eorum, &
præscidit vestes eorum medias vsque ad nates, & dimisit eos.

Scholium

Hanon iniquo seruorum suorum consilio obsecutus, legatisque Dauidis per barbarum

Damasf.

ac vestium ademptionem contumelia affectis, patriam ac regnum amisit.

2. Reg. 13.

Erat Amnon amicus, nomine Ionadab, vir prudens valde. Qui dixit ad eum,
Quare sit attenuaris macie, fili regis, per singulos dies? cur non indicas mihi? Di-
xitque ei Amnon, Thamar sororem fratris mei Absalom amo. Cui respondit
Ionadab, Cuba super lectum tuum, & languorem simula: cùmque venerit pater
tuus vt visitet te, dic ei, Veniat oro Thamar foror mea, vt det mihi cibum, & fa-
ciat pulmentum, vt comedam de manu eius.

Scholium

Damasf.

Consilium Ionadab Ammoni pestiferum fuit. Hunc enim frater obruncavit,

Basil.

Act. 5.

Cùm quidpiam ab aliquo nobis imperatur, quod cum Dei præcepto pugnet, illudque la-
befactet aut contaminet, tum dicere tempestiuum est, Obedire oportet Deo magis quam ho-
minibus, illud videlicet in memoria habentes, quod Christus dicebat, Alienam autem

Io. 10.

non sequuntur, quia nesciunt vocem alienorum: atque item illud quod Apostolus, cau-
tionis